

Anem al teatre com a política cultural de base

Publicat per [Interacció](#) [1] el 25/03/2015 - 15:09 | Última modificació: 18/04/2026 - 21:11

L'informe del programa *Anem al teatre* del curs 2013-2014 descriu amb detall una de les polítiques culturals més esteses i sostingudes del món local: la programació d'arts escèniques per a públic escolar. La seva escala és significativa: 221 municipis participants, 841 centres educatius implicats i més de 259.000 assistències registrades en un sol curs. No és una acció marginal. És una infraestructura estable de relació entre cultura, educació i territori.

El programa es construeix sobre uns objectius clars: suport a les polítiques locals, creació de nous públics, qualitat artística adaptada a cada nivell educatiu i garantia d'accés independentment de la procedència geogràfica. Aquesta formulació situa *Anem al teatre* en una tradició molt concreta: la cultura com a dret d'accés i com a eina de formació de sensibilitat.

El desplegament territorial és un dels seus punts forts. A partir del curs 2004-2005, el programa arriba a totes les comarques de la província, combinant gestió directa i subvencions a programacions locals (p.8). Aquesta doble modalitat no és només operativa. Defineix una forma de governança: centralització de criteri i descentralització de l'execució.

Les dades mostren una capacitat d'implantació sostinguda, amb 841 centres participants i una presència que arriba al 70% dels centres dels municipis adherits. Tanmateix, quan es baixa a l'escala de l'alumnat, el percentatge es redueix: només el 39% del cens escolar participa en el programa. Aquesta diferència obre una qüestió rellevant: l'accés institucional no garanteix una cobertura universal efectiva.

Un altre element clau és la manera com es construeix la participació. Cada alumne pot assistir fins a tres espectacles, i per tant pot comptar com a diversos "espectadors" en les estadístiques. Això no invalida les dades, però sí que obliga a llegir-les amb cura: el volum d'assistència no equival directament a volum de públics.

El programa també articula una economia pròpia, amb un cost total de més de 838.000 euros i una combinació d'ingressos provinents de les famílies, els ajuntaments i la Diputació. Aquesta estructura mixta evidencia que no es tracta d'un servei gratuït universal, sinó d'un sistema cofinançat amb diferents graus d'esforç segons el territori i les condicions d'accés.

Potser el punt més rellevant és un altre. *Anem al teatre* no només programa espectacles. Defineix una relació estable amb la cultura des de l'escola, amb formats limitats d'aforament, mediació pedagògica i itineraris per edats. Això construeix hàbits, referències i expectatives. Però també fixa un marc: la cultura es viu en un context programat, en temps lectiu i sota una lògica d'oferta institucional.

La pregunta que queda oberta no és menor: **estem davant d'una política de creació de públics o d'un model tancat de relació amb la cultura que després costa desbordar?**

Oficina de Difusió Artística (ODA)

[Informe anual del programa «Anem al teatre» curs 2013/2014](#)[2]

Categories: Anuari

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: educació i cultura

Etiquetes: participació cultural

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: accés a la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/2015/anem-al-teatre-1314>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/cidoc_informe2013-14_.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/5739>